

Behar Aleph

[Leviticus]

(25)1:The LORD spoke to Moshe in Mount Sinai, saying,
2:Speak to the children of Yisrael, and tell them, When you come into the land which I give you, then shall the land keep a Sabbath to the LORD.

3:Six years you shall sow your field, and six years you shall prune your vineyard, and gather in the fruits of it;

4:but in the seventh year shall be a Sabbath of solemn rest for the land, a Sabbath to the LORD: you shall neither sow your field, nor prune your vineyard.

5:That which grows of itself of your harvest you shall not reap, and the grapes of your undressed vine you shall not gather: it shall be a year of solemn rest for the land.

6:The Sabbath of the land shall be for food for you; for you, and for your servant and for your maid, and for your hired servant and for your convert, who sojourn with you.

7:For your cattle, and for the animals that are in your land, shall all the increase of it be for food.

8:You shall number seven Sabbaths of years to you, seven times seven years; and there shall be to you the days of seven Sabbaths of years, forty-nine years.

9:Then shall you proclaim the loud shofar on the tenth day of the seventh month; in the Day of Atonement shall you proclaim the shofar throughout all your land.

10:You shall make the fiftieth year holy, and proclaim liberty throughout the land to all the inhabitants of it: it shall be a jubilee (Yovel) to you; and you shall return every man to his possession, and you shall return every man to his family.

11:A jubilee shall that fiftieth year be to you: you shall not sow, neither reap that which grows of itself in it, nor gather in it of the undressed vines.

12:For it is a jubilee; it shall be holy to you: out of the field you shall eat the increase of it.

(25)1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ וְאִסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ: 4 וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שִׁבְתָּ שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר: 5 אֵת סִפְיַח קִצְיֶיךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֲנָבֵי נִזְיֶיךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: 6 וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֶיךָ וּלְתוֹשְׁבֶיךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: 7 וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָהּ לְאָכְלָהּ: 8 וְסַפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שַׁבְתֹּת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שַׁבְתֹּת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: 9 וְהָעֶבְרֹתָ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים תִּעְבְּרוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אַרְצְכֶם: 10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל-יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל-אָחִיו וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: 11 יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סִפְיָהּ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נִזְיָהּ: 12 כִּי יוֹבֵל הוּא קִדַּשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ:

13:In this year of jubilee you shall return every man to his possession. 14:If you sell anything to your neighbor, or buy of your neighbor's hand, you shall not wrong one another.

15:According to the number of years after the jubilee you shall buy of your neighbor, according to the number of years of the crops he shall sell to you.

16:According to the length of the years you shall increase the price of it, and according to the shortness of the years you shall diminish the price of it; for the number of the crops does he sell to you.

17:You shall not wrong one another; but you shall fear your God: for I am the LORD your God.

18:Therefore you shall do My statutes, and keep My decrees and do them; and you shall dwell in the land in safety.

19:The land shall yield its fruit, and you shall eat your fill, and dwell therein in safety.

20:If you shall say, What shall we eat in the seventh year? Behold, we shall not sow, nor gather in our increase;

21:then I will command My blessing on you in the sixth year, and it shall bring forth fruit for the three years.

בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל-אֲחֻזָּתוֹ: ¹⁴וְכִי-
תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעֵמִיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עֵמִיתְךָ אֶל-
תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת-אֲחִיו: ¹⁵וְלִמְדָה בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל
תִּקְנֶה מֵאֵת עֵמִיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי-תְבוּאָתוֹ יִמְכָּר-
לְךָ: ¹⁶לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעַט
הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָתוֹ הוּא מִכָּר
לְךָ: ¹⁷וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עֵמִיתוֹ וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ¹⁸וְעָשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-
מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְיָשַׁבְתֶּם עַל-
הָאָרֶץ לְבִטָּח: ¹⁹וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאָכַלְתֶּם לְשִׁבְעַת
וְיָשַׁבְתֶּם לְבִטָּח עָלֶיהָ: ²⁰וְכִי תֹאמְרוּ מֵה-נֹאכַל
בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-
תְּבוּאָתָנוּ: ²¹וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית
וְעָשָׂתָ אֶת-הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים:

Behar Aleph

[Leviticus]

(25)1:The LORD spoke to Moshe in Mount Sinai, saying,
2:Speak to the children of Yisrael, and tell them, When you come into the land which I give you, then shall the land keep a Sabbath to the LORD.

3:Six years you shall sow your field, and six years you shall prune your vineyard, and gather in the fruits of it;

4:but in the seventh year shall be a Sabbath of solemn rest for the land, a Sabbath to the LORD: you shall neither sow your field, nor prune your vineyard.

5:That which grows of itself of your harvest you shall not reap, and the grapes of your undressed vine you shall not gather: it shall be a year of solemn rest for the land.

6:The Sabbath of the land shall be for food for you; for you, and for your servant and for your maid, and for your hired servant and for your convert, who sojourn with you.

7:For your cattle, and for the animals that are in your land, shall all the increase of it be for food.

8:You shall number seven Sabbaths of years to you, seven times seven years; and there shall be to you the days of seven Sabbaths of years, forty-nine years.

9:Then shall you proclaim the loud shofar on the tenth day of the seventh month; in the Day of Atonement shall you proclaim the shofar throughout all your land.

10:You shall make the fiftieth year holy, and proclaim liberty throughout the land to all the inhabitants of it: it shall be a jubilee (Yovel) to you; and you shall return every man to his possession, and you shall return every man to his family.

11:A jubilee shall that fiftieth year be to you: you shall not sow, neither reap that which grows of itself in it, nor gather in it of the undressed vines.

12:For it is a jubilee; it shall be holy to you: out of the field you shall eat the increase of it.

(25)1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: 4 וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר: 5 אֵת סַפִּיחַ קִצְיֹרְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֵי נִזְיֹרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ: 6 וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ לָךְ וְלַעֲבָדְךָ וְלַאֲמָתְךָ וְלַשְׂכִּירְךָ וְלַתּוֹשְׁבֶיךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: 7 וְלַבְּהֵמָתְךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל־תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֹל: 8 לָךְ שֵׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֵׁבַע שָׁנִים שֵׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שֵׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: 9 וְהָעֵבֶרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תִּעָבְרוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם: 10 וְקִדְשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל־יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אָחִיו וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשָׁבוּ: 11 יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סַפִּיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִירֶיהָ: 12 כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

13:In this year of jubilee you shall return every man to his possession. 14:If you sell anything to your neighbor, or buy of your neighbor's hand, you shall not wrong one another.

15:According to the number of years after the jubilee you shall buy of your neighbor, according to the number of years of the crops he shall sell to you.

16:According to the length of the years you shall increase the price of it, and according to the shortness of the years you shall diminish the price of it; for the number of the crops does he sell to you.

17:You shall not wrong one another; but you shall fear your God: for I am the LORD your God.

18:Therefore you shall do My statutes, and keep My decrees and do them; and you shall dwell in the land in safety.

19:The land shall yield its fruit, and you shall eat your fill, and dwell therein in safety.

20:If you shall say, What shall we eat in the seventh year? Behold, we shall not sow, nor gather in our increase;

21:then I will command My blessing on you in the sixth year, and it shall bring forth fruit for the three years.

בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל-אֲחֻזָּתוֹ: 14 וְכִי-
תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל-
תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת-אֲחִיו: 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל
תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי-תְבוּאָת יִמְכְּר-
לְךָ: 16 לְפִי רַב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעַט
הַשָּׁנִים תִּמְעֵיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָת הוּא מִכֶּר
לְךָ: 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 18 וְעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-
מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וַיִּשְׁבְּתֶם עַל-
הָאָרֶץ לְבֶטַח: 19 וַנִּתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאָכַלְתֶּם לְשֹׁבְעַת
וַיִּשְׁבְּתֶם לְבֶטַח עָלֶיהָ: 20 וְכִי תֹאמְרוּ מֵה-נֹאכַל
בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-
תְּבוּאָתָנוּ: 21 וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית
וְעָשְׂתָ אֶת-הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: ²דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה:
³שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֵךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ
 וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: ⁴וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שִׁבְתָּ
 שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע
 וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר: ⁵אֶת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר
 וְאֶת־עֲנָבֶיךָ נִזְיַרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שִׁבְתוֹן יִהְיֶה
 לָאָרֶץ: ⁶וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ לָךְ
 וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֶרְךָ וּלְתוֹשִׁבְךָ הַגֵּרִים
 עִמָּךְ: ⁷וּלְבֵהֱמֹתְךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִהְיֶה כָּל־
 תְּבוּאָתָהּ לְאֹכֹל: ⁸וּסְפַרְתָּ
 לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים
 וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁנִים תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים
 שָׁנָה: ⁹וְהָעֵבֶרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי

בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר
בְּכָל־אַרְצְכֶם: ¹⁰ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל־יִשְׂבֵּיהָ יוֹבֵל
הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתָּם אִישׁ אֶל־אַחֲזוֹתוֹ וְאִישׁ
אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: ¹¹ יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־
סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נִזְרֶיהָ: ¹² כִּי יוֹבֵל הוּא
קִדְשׁ תִהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
¹³ בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל־אַחֲזוֹתוֹ: ¹⁴ וְכִי־
תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־
תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת־אָחִיו: ¹⁵ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל
תִקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי־תְבוּאָת יִמְכְּר־
לָךְ: ¹⁶ לְפִי רַב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעַט
הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָת הוּא מִכָּר
לָךְ: ¹⁷ וְלֹא תוֹנוֹ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ¹⁸ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־

מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וַיִּשְׁבַּתֶּם עַל־
הָאָרֶץ לְבַטַּח: ¹⁹וְנָתַנָּה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וַאֲכַלְתֶּם לְשֹׁבְעַת
וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבַטַּח עָלֶיהָ: ²⁰וְכִי תֹאמְרוּ מִה־נֹּאכַל
בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִאֶסְף אֶת־
תְּבוּאָתָנוּ: ²¹וְצִוִּיתִי אֶת־בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית
וְעָשַׂתְּ אֶת־הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים:

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר את ספיח את קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה כך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל וספרת כך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו כך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בחודש השביעי

בעשׂור לחודשׁ ביום הכפרים תעבירו שׁופר
בכל ארצכם וקדשׁתם את שׁנת החזמשׁים
שׁנה וקראתם דרור בארץ לכל ישׁביה יובל
הוא תהיה לכם ושׁבתם אישׁ אל אחזתו ואישׁ
אל משׁפוחתו תשׁבו יובל הוא שׁנת החזמשׁים
שׁנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
ספוחיה ולא תבצרו את גזריה כי יובל הוא
קדשׁ תהיה לכם מן השׁדה תאכלו את תבואתה
בשׁנת היובל הזאת תשׁבו אישׁ אל אחזתו וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל
תוגו אישׁ את אחיו במספר שׁנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שׁני תבואת ימכר
כך לפי רב השׁנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השׁנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר
כך ולא תוגו אישׁ את עמיתו ויראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם ועשׂיתם את חקתי ואת

מֵעַפְטִי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וַיִּשְׁבְּתֶם עַל
הָאָרֶץ לְבַטָּח וְגַתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאִכְלֹתֶם לִשְׂבַע
וַיִּשְׁבְּתֶם לְבַטָּח עֲלֶיהָ וְכִי תֹאמְרוּ מַה גָּאֲכַל
בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִת הִן לֹא גִזְרַע וְלֹא גָאֲסַף אֶת
תְּבוּאָתָנוּ וַצִּוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בְּשָׁנָה הַשְּׁשִׁית
וַעֲשִׂתֶם אֶת הַתְּבוּאָה לְשִׁכְלֵי הַשָּׁנִים